

Arbeidstilsynet
Postboks 4720 Torgard
7468 Trondheim

Dato: 18. september 2017
Deres ref: 2017/8431
Vår ref: FNB

Forslag til endringer i arbeidsmiljøforskriftene.

Det vises til Arbeidstilsynets forslag om endringer av ovennevnte forskrifter datert 29. mai 2017.

Forslaget inneholder en rekke innstramninger i arbeidsmiljøforskriftene i forholdet til gjeldende sikkerhetskrav ved arbeide under vann.

Vi er positive til at Arbeidstilsynet har gjennomgått reglene for finne frem til mulige forbedringer som ivaretar sikkerheten for dykkerne på en best mulig måte.

Målet må være å finne frem til regler og tiltak som fungerer i praksis og samtidig er effektive. For å forsikre seg om reglene blir fulgt er det også viktig å utforme bestemmelser som bedriftene oppfatter som hensiktsmessige og kan tilpasses alle virksomheter i bransjen fra små bedrifter til de større.

Det er viktig at regelverket gis en utforming og innhold som på en god og effektiv måte kommuniserer til brukerne de sikkerhetskrav som en ønsker implementeres i bedriftene. For å kunne nå dette målet må reglene fungere praksis. De må tilpasses det arbeidet dykkerne utfører i hverdagen. Da vil en også skape forståelse hos brukerne hvor viktig sikkerheten er og det vil gjøre det langt enklere å implementere reglene i bransjen.

Noen av forslagene bærer preg av innstramninger uten at det fremgår i kommentarene om det er vurdert andre effektive tiltak som i samme grad vil kunne styrke sikkerheten. For bransjen er det av stor betydning at de tiltak som innføres vil kunne fungere i alle typer virksomheter uavhengig av bedriftens størrelse. Innstrammingsforslaget regler som krever en større organisering vil fort gjøre det svært vanskelig for mindre bedrifter til å drive med slikt arbeide i fremtiden. Med dette

MASKINENTREPRENØRENE
FORBUND

Org nr.: 980 037 541

Hovedkontor
Postboks 505 Sentrum
0105 Oslo
Fred Olsensgate 3
0152 Oslo
Telefon: 22 40 29 00
Telefaks: 22 33 31 89
firmapost@mef.no

www.mef.no

REGION ØST
**Hedmark
Oppland
Østfold**
Oslo/Akershus
Postboks 44
2301 Hamar
Grønnegata 40
2300 Hamar
Telefon: 958 72 000

Distriktskontor
Østfold
Oslo/Akershus
Adr. og tlf. se
MEF hovedkontor

REGION SØRØST
**Buskerud
Vestfold
Telemark**
Broen 6
3170 Sem
Telefon: 33 35 99 90

REGION SØRVEST
**Agder
Sør-Rogaland**
Kongensgate 24
4610 Kristiansand
Telefon: 958 38 000

REGION VEST
**Nord-Rogaland
Hordaland
Sogn og Fjordane**
Eidsvågbakken 1
5105 Eidsvåg
Telefon: 55 53 55 40

REGION MIDT
**Møre og Romsdal
Sør-Trøndelag
Nord-Trøndelag**
Hornebergveien 1
7038 Trondheim
Telefon: 73 95 69 40

REGION NORD
**Nordland
Troms
Finnmark**
Postboks 3670
9278 Tromsø
Stakkevollvn 41
9010 Tromsø
Telefon: 77 62 44 22

Distriktskontor
Finnmark
Postboks 1214
9504 Alta
Skoleveien 12
9504 Alta
Telefon: 915 22 210

SEKSJON RESSURS
OG MILJØ
Fagavdelingene
**Skog
Brønn og spesialboring
Gjenvinning og avfalls-
håndtering**
Postboks 505 Sentrum
0105 Oslo
Fred Olsensgate 3
0152 Oslo
Telefon: 22 40 29 00

mener vi selvsagt ikke at sikkerhetsnivået skal nedjusteres, men at forslagene må være av en slik karakter at de også kan fungere i mindre bedrifter.

Vi vil også påpeke at strengere regler i seg selv ikke er tilstrekkelig for å ivareta sikkerheten. Det hjelper lite når enkelte aktører ikke følger reglene uten at det får konsekvenser. De bedrifter som da velger å ikke følge reglene vil da kunne profitere på det og levere billigere tjenester. Dette går da igjen utover de seriøse som følger reglene, men ikke vil kunne levere med samme lavere pris og dermed tape i markedet. Nye regler må derfor kombineres med et effektivt tilsyn fra myndighetenes side dersom en skal heve sikkerheten i bransjen.

Vi har følgende kommentarer til forslaget endringer i kapittel 26 i forskrift om utførelse av arbeid:

Til § 26-3 Beredskap - forslag til innføring av krav om regelmessige beredskapsøvelser

Forslag til beredskapsøvelser er i utgangspunktet positivt og vi støtter derfor hovedinnholdet i endringen.

Vi vil likevel påpeke at mange virksomheter i anleggsbransjen benytter seg av innleide dykkere. Dersom disse bedriftene skal ha hyppige øvelser er vi bekymret at dette ikke vil bli gjennomført av alle pga. kostnads- og tidsmessige grunner. Dette vil igjen kunne medføre som nevnt innledningsvis at seriøse bedrifter som ønsker å følge reglene vil kunne tape oppdrag til fordel for bedrifter som velger å nedprioritere beredskapsøvelser. Dette for å kunne prise jobbene lavere. Dermed vil kravet kunne få en annen effekt enn intensjonene bak forslaget. Vi frykter derfor at kravet alt i alt vil redusere sikkerheten for de ansatte dykkerne samtidig at konkurransen vil bli usunn.

Det er viktig å være klar over at kravet hadde vært enklere å gjennomføre dersom alle virksomheter hadde hatt fast ansatte. Det er imidlertid ikke tilfellet i anleggsbransjen hvor virksomhetene som oftest er avhengig av at slike oppdrag gjøres ved innleie av dykkere fra spesialfirmaer. Det er nettopp dette forholdet som medfører at det må gjennomføres langt hyppigere øvelser enn det ellers hadde vært behov for. Det er viktig at reglene utformes og tar høyde for hvordan anleggsbransjen er strukturert når en skal utforme regler som forhåpentligvis kan fungere effektivt.

Alternativt kan det stilles krav om øvelse *èn gang i året*. Dette lar seg i større grad gjennomføre og vi tror at de fleste virksomheter i praksis ville følge en slik regel fremfor hver sjette måned. Dersom en skal ha et krav om beredskapsøvelser anbefaler vi en bestemmelse om øvelse *minimum én gang i året*.

Vi stiller i denne sammenheng spørsmål ved hvordan innleide dykkere (freelancer) skal dokumentere dette. Vi er svært bekymret for at kravet vil bli en papirregel som ikke vil bli etterlevd uten et sterkt tilsyn fra myndighetenes side. Dette kan imidlertid ivaretas dersom myndighetene øker sitt tilsyn.

Til § 26-6 Krav om utstyr for forsvarlig dykking - forslag om å skjerpe kravene til dykkerutstyr

I utgangspunktet er vi enig i et krav om overflate forsynt dykkerutstyr. Dette sammen med endringene i § 26-3 vil medføre en heving av sikkerhetsnivået.

Men hvor arbeidsoppgavene er spesielt enkle og dybden liten, bør det kunne nyttes selvforsynt dykkerutstyr. Det har ingen hensikt å stille krav om overflate forsynt dykkerutstyr ved helt enkle jobber. Et slikt krav vil her ikke bety noe for sikkerheten.

Vi mener derfor at det bør tilføyes et unntak i annet ledd med følgende ordlyd::

«Ved enkle arbeider på grunt vann er det tillatt å benytte selvforsynt dykkerutstyr. Med grunt vann menes dybde inntil 10 meter.»

Enkle arbeider kan defineres og beskrives nærmere i Arbeidstilsynets kommentarer til bestemmelsen i samråd med bransjen.

Unntaket i annet ledd ved redning og trening støtter vi. Sokning bør omfatte kravet om overflate forsynt dykkerutstyr.

Når det gjelder virksomhetenes økonomiske belastning som følge av anskaffelse av overflate forsynt pusteutstyr, vil vi bemerke at dette i hovedsak er en engangs-investering. De fleste virksomheter innen anlegg har allerede slikt utstyr. Dette vil uansett være en god og fornuftig investering med tanke på sikkerheten som lar seg forsvare.

Til § 26-11 Krav om dykkerbevis og helseerklæring - forslag om å tydeliggjøre hva slags arbeid som kan utføres med de ulike dykkerbevisene

Vi er overasket over at enkelte har misforstått reglene om arbeidsdykking slik at fritidsdykkersertifikatet er tilstrekkelig ved ervervsmessig dykking. Uansett er det antagelig hensiktsmessig å presisere reglene.

Vi erfarer at redningsdykkere har blitt brukt ved ervervsdykking. Anvendelsesområdet til sertifikatet for redningsdykking har kanskje blitt tøyd vel langt til å omfatte enkelte ervervsdykkeroppgaver. Av denne grunn synes vi en presisering er fornuftig og støtter Arbeidstilsynets forslag på dette punkt.

Ved enhver form for arbeid under vann mener vi det bør stilles krav om dykkersertifikat klasse B. Det vises til at et slikt krav sikrer at vedkommende dykker har fått en nødvendig opplæring på utstyr og sikkerhet. Vi er overasket over at Arbeidstilsynet ennå ikke har tatt et større grep omkring sertifikatene for å øke sikkerheten til dykkerne ved å innføre et slikt krav. Dette er et tiltak som alene ville ha medført høyere sikkerhet for dykkerne i bransjen fremfor å vedta nye organisatoriske krav som det er vanskeligere for myndighetene å følge opp blir etterlevd.

En dykker med klasse A har i dag ikke tilstrekkelig opplæring og vil stille sikkerhetsmessig svakt. Det samme gjelder for dykkere innen dykkerklasse S. Vi kan ikke se hensikten med at disse dykkerne skal stå i en lavere risikoklasse. Vi antar at den eneste grunnen til dette har historiske årsaker. Vi mener at tiden er moden for å stille krav om klasse B innen ervervsmessig dykking slik at sikkerheten blir tilstrekkelig ivaretatt.

Vi er enig i forslaget om at det skal kreves klasse B for vitenskapelig dykking.

Når det gjelder redningsdykking er det i kommentarene uttalt at det ikke stilles krav til kompetanse for de som skal gjennomføre sokning. Vi mener at sokning bør utføres av personell med B sertifikat. Dykking i en beredskapsmessig situasjon er i realiteten ikke en annen type dykking enn en ervervsmessig dykking. Vi ser derfor ingen hensiktsmessige grunner for at sikkerheten skal være lavere ved slik dykking. Men i en redningssituasjon bør kravene naturlig nok være lavere.

Forslagets presiseringer av klasse B er vi i enige i.

I kommentarene uttaler Arbeidstilsynet følgende: «Det foreslås et unntak fra krav til dykkerbevis klasse B for redningsdykking og trening i dette, da det ved slik dykking vil være nødvendig å benytte verktøy som tilsier krav om klasse B.»

Vi er usikre på om dette er korrekt. Vi er uansett enig i forslaget om unntak i dette tilfellet. Dette er arbeid som i all hovedsak utføres av brannvesen eller redningsselskapet, og hvor dykkerpersonalet har bedre trening til slike operasjoner enn øvrige aktører.

Undervannsfotografer og vitenskapelig dykking bør ha klasse B. Dette er dykkere som oftest har liten trening innen dykking og hvor kravet til sikkerhet/kursing bør være langt høyere enn hva tilfellet er i dag.

Vi er ikke enig i kommentarene hvor det utales av dykkere i vitenskapelige forskningstokt i større grad er bedre til å planlegge dykkeroperasjoner enn ervervsmessige dykkere. Vi er undrende til hvilket grunnlag Arbeidstilsynet bygger en slik påstand på og den er heller ikke dokumentert nærmere i høringsnotatet. Med kun et krav om klasse A vil risikoen ved dykking være langt større enn hva myndighetene burde akseptere. Særlig da dette er dykkerpersonell med mindre trening.

Sertifikatklasse A og S bør av samme grunn utgå da dykkere innenfor disse to klassene i realiteten er arbeidsdykking som kan eller bør betegnes som ervervsmessig dykking.

Det synes som om forslaget prøver å ivareta ulike grupperinger som dykker sjeldnere ut ifra et økonomisk perspektiv. Dette mener vi er feil og vil gå ut over dykkernes sikkerhet. Vi mener at sikkerheten for dykkere i arbeid bør likestilles og ikke svekkes ved å legge vekt på andre hensyn enn de sikkerhetsmessige. Dette er grunnen til vi

foreslår like krav til all dykking som skjer i en arbeidstagersituasjon og at klassene B og S bør utgå. Å stille økte krav til klasse A når enn opprettholder klasse B og S, vil i liten grad bidra til å øke sikkerheten.

Til § 26-13 Kvalifikasjonskrav til dykkerleder – forslag om å formalisere opplæringskravet for dykkerleder og stille krav om oppdateringskurs

Dette forslaget må sees i sammenheng med § 26-23 hvor den dokumenterte sikkerhetsopplæringen i form av grunnkurs og oppdateringskurs for dykkerleder er nærmere spesifisert.

Prinsipielt har dette forslaget gode grunner for seg. Men det vil ha en betydelige økonomisk konsekvens for flere virksomheter da det kan ta tid før en får dekket behovet for kvalifiserte dykkerledere.

Et slikt forslag er derfor helt avhengig av at en først får på plass en overgangsordning slik at bransjen får den tid som trengs for å kunne dekke behovet. En slik overgangsordning bør gjøres i samråd med bransjen.

Til § 26-15 Kvalifikasjonskrav til beredskapsdykker - forslag om å presisere kravet til dykkerbevis

Så lenge beredskapsdykkeren har sertifikat klasse B vil de risikomomenter som Arbeidstilsynet er bekymret for bortfalle. Derfor viser vi til vårt forslag som nevnt ovenfor om at beredskapsdykkeren må ha klasse B.

Til § 26-19 Fagopplæring og redningsdykking - forslag om å presisere hva som ligger i fagkompetanse og skille krav til fagkompetanse og redningsdykking

Vi er enig i presiseringen om at dykkeren bør ha et fagkompetanse (f.eks. relevant fagbrev for den jobben som skal utføres) i bunnen. En fagkvalifisert dykker vil være tryggere på de arbeidsoperasjoner som skal utføres under vann og vil av den grunn også operere under sikrere omstendigheter hva gjelder dykking.

For at forslaget skal ha noen hensikt må reglene presisere at fagopplæringen er *relevant* for det oppdraget som skal utføres. Er det anleggsarbeider må f.eks. vedkommende ha relevant fagbrev eller teknisk fagskole eller tilsvarende fra anleggsteknisk utdanning.

Til § 26-20 Dokumentert sikkerhetsopplæring – dykkerbevis klasse A - forslag om å oppdatere kravene til opplæring for dykkerbevis klasse A

Som nevnt ovenfor bør klasse A og C utgå. B bør være eneste krav. Dermed vil sikkerheten bli ivaretatt. Vi mener at Arbeidstilsynets forslag ikke er tilstrekkelig for å kunne ivareta sikkerheten på dette punkt.

Til ny § 26 -23 - forslag om å innføre en ny bestemmelse om hva som skal være innholdet i en dokumentert sikkerhetsopplæring for dykkerleder

Vi kan ikke se behovet pr. i dag at det skal innføres et oppfriskningskurs hvert 5 år. De som opererer som bas har som regel lang opparbeidet erfaring. Det er nettopp grunnen til at de ansatt som dykkerledere. At et oppfriskningskurs hvert 5 år skal bidra til å vedlikeholde kunnskapen til disse har vi liten tro på. Det blir, dersom en setter det litt på spissen, som om en skulle pålegge de som har bilsertifikat et oppfriskningskurs hvert 5 år.

De temaer som det foreslåtte kurset skal omfatte er også nettopp arbeidsoperasjoner som lederne til daglig uansett utfører. Slik kursing vil derfor ikke bidra til at sikkerheten vil øke. Det er den erfaringen dykkerlederen har opparbeidet seg gjennom flere år i virksomhet som er avgjørende for at en dykkerleder til enhver tid har de kunnskaper og kvalifikasjoner som trengs. Å gjennomgå de nevnte temaene har liten derfor hensikt. Når en også tar i betraktning de ekstra kostnader et slikt krav vil medføre og det en vil få tilbake i form av høyere sikkerhet, må det settes høyere krav til hvordan innføringen av et slikt krav dokumenteres fra myndighetenes side.

Dersom en skal øke sikkerheten foreslår at de nevnte temaene i forslaget legges inn i grunnutdanningen til dykkerlederen og forskriftsfestes. Videre at disse temaene gjennomgås på dykkerskolen i opplæringen av B sertifikatet.

§ 26-25 Forsvarlig bemanning - forslag om å øke minimumskravene til forsvarlig bemanning

Kravet til bemanningen må ta utgangspunkt i den jobben som skal utføres og risikoene i det enkelte tilfellet. Dette vil nødvendigvis variere fra tilfelle til tilfelle. Det vil derfor ha svært liten hensikt å standardisere kravene og der er svært vanskelig å utforme generelle krav som passer i alle tilfeller. Dette vil kunne medføre at en rekke oppdrag vil fordyres uten at sikkerheten økes. Det har liten hensikt.

Under større og kompliserte oppdrag vil økt bemanning være et naturlig krav. Et eksempel her kan være oppgavene til dykkeleder hvor han ikke er skipper på et større fartøy, men fører en mindre båt/flåte

Hvilken bemanning en bør stille må bero på en risikovurdering av arbeidene i hvert enkelt tilfelle. Dette er allerede ivaretatt i forskrift om systematisk helse-, miljø- og sikkerhetsarbeid i virksomheter (Internkontrollforskriften) av 6. desember 1996 nr. 1127 med påfølgende sikker jobb analyse om nødvendig. I denne operasjonen skal en gjøre de nødvendige vurderinger for å finne frem til hvordan bemanningen bør være for at dykkerne skal kunne operere og arbeide under mest mulige sikre forhold. Derfor mener vi at bestemmelsen i stedet ta må utgangspunkt i arbeidenes risikoforhold.

Som tidligere nevnt er ikke utfordringene at de ikke følges samt at myndighetene ikke i tilstrekkelig fører tilsyn med om reglene virkelig etterleves. Det er lite hjelp i endring av reglene dersom bransjen ikke følges opp med et aktivt tilsyn fra myndighetenes.

Forslaget om å stille krav om minimum 4 personer ved arbeidsdykking er vi imot.

Vi mener det er feil at kravet om økt bemanning vil gi like konkurransevilkår for bransjen, Vår erfaring basert på tilbakemelding fra medlemmer er at dagens regler i liten grad blir fulgt pga. lite tilsyn fra myndighetenes side. Det er viktig å derfor viktigere å få dette på plass før man øker kravet om bemanning.

Til § 26-26 Dykkeleders og beredskapsdykkers oppgaver - forslag om å presisere kravene til reservedykkers beredskap og definere lineholders oppgaver

Vi er usikre på forslaget om å innføre et krav om en ferdig dresset beredskapsdykker med krav om å være i vannet innen ett minutt. Det bør være dykkeleders ansvar og bedømme dette ut fra dykkets kompressibilitet og risikoforhold. I gitte situasjoner må det være tilstrekkelig å sitte i drakt med hetten av og resterende utstyr klart så lenge en kan dokumentere en responstid på maks. ett minutt. En beredskapsdykker som eksempelvis sitter helt påkledd i sommervarmen i opptil 4 timer, vil ikke kunne være klar som redningsdykker.

Til § 26-28 Bruk av dykke- og behandlingstabeller - forslag om å skjerpe kravene til bruk av dykketabeller og innføring av krav om dykkefri dag

Det foreslås videre en eksponeringsbegrensning ved å innføre bunnstidsbegrensninger og dykkefri hver fjerde dag.

Dette vil nødvendigvis være avhengig av hvilke dybder dykkeren har operert i. Også her mener vi at de krav en vurderer å innføre må sees i sammenheng med operasjonens kompleksitet og risikoforhold. Dette må vurderes av dykkeleder i hvert enkelt tilfelle. Det er også slik at dette forslaget vil medføre store økonomiske utfordringer for bransjen hvis en ikke tar hensyn til forannevnte.

Krav om bruk av dybdemonitorering på overflaten vil kunne medføre noen kostnader for virksomheter som ikke allerede har anskaffet slikt utstyr. Dette er utstyr som benyttes av noen virksomheter i dag. Anskaffelseskostnadene ved samtidig anskaffelse av overflate forsynt dykkerutstyr vil ligge i størrelsesorden kr 15 000 ekskl. mva. pr. sett. Her bør det i så fall etableres en overgangsordning slik at virksomhetene for tid til å skaffe seg slikt utstyr.

Til § 26-30 Kommunikasjon og kommunikasjonssystemer - forslag om å tydeliggjøre krav om livline.

Vi er enige i et krav om at det i utgangspunktet bør være krav til bruk av talekommunikasjonsline/livline. Men det må kunne gjøres unntak i enkelte tilfeller hvor sikkerheten taler for det.

Ifølge forskriftene skal livline og innfestinger tåle en belastning på minst 6000 N og ha en tilstrekkelig styrke til at dykkeren kan løftes opp av vannet. Det samme gjelder dykkeslangen dersom den benyttes som livline.

Vi ser nødvendigheten av at livlinen eller eventuelt dykkeslangen med innfestninger har en tilfredsstillende dokumenterbar styrke. Vi mener imidlertid at 6000 N er et

unødvendig høyt krav som det kan være vanskelig å dokumentere i praksis. Et tilstrekkelig krav vil være en bruddstyrke på min. 3000 N. Videre mener vi at å løfte dykkeren opp av vannet etter livlinen eller luftslangen er en praksis vi vil fraråde og som vi vanskelig kan se hvordan en kan utføre.

Videre vises videre til kommentarene hvor det fremgår at en vil anbefale at linen bør være avstandsmerket, ha lys farge, være flyteline og statisk. Avstandsmerking vil kunne være nyttig, men anbefaler at de øvrige punktene som er nevnt utgår.

Til § 26-31 Reservepustegass - forslag om å tydeliggjøre kravet til reservepustegass og stille krav om oppstigningsvest

Vi er enig i at tydeligere krav vil kunne forbedre bransjen. Men også her reglene gjøre et unntak hvor planleggingen viser at det er sikrere å utføre dykket uten vest. Det gjelder eksempelvis dykking innvendig i konstruksjoner hvor vesten vil kunne utgjør en fare hvis den løses ut.

Til § 26-32 Loggføring av dykkeoperasjoner - forslag om å innføre krav om at loggføring av dykkeoperasjoner skal gjøres digitalt.

Det er viktig at det her lages gode overgangsordninger. Dette bør gjøres i samråd med bransjen.

Til § 26-35 Krav til dykkeslange og livline - forslag om å innføre minstekrav til bruddstyrke og utforming på livlinen

Vi er enig i Arbeidstilsynets forslag til endringer i § 26-35.

Til § 32-3 Overgangsbestemmelse - forslag om å fase ut dykkersertifikat klasse S

Vi viser til våre ovennevnte kommentarer hvor det fremgår at vi mener at klasse A og S bør fases ut.

Til § 8-3 Krav til opplæringsvirksomhet som skal drive sikkerhetsopplæring av arbeidstakere som skal delta i arbeid under vann eller økt omgivende trykk – forslag om å presisere at dykkeleders dokumenterte sikkerhetsopplæring skal gjennomføres av kvalifisert opplæringsvirksomhet

Her viser vi til våre kommentarer over.

Om Maskinentreprenørenes Forbund

Maskinentreprenørenes Forbund er en frittstående bransje- og arbeidsgiverorganisasjon som representerer litt over 2050 små, mellomstore og store bedrifter. Hovedtyngden av medlemsbedriftene driver maskinell anleggsvirksomhet, men forbundet organiserer også skogsentreprenører, brønnborere og gjenvinnings- og avfallsbedrifter. Samlet omsetter medlemsbedriftene for rundt 77 milliarder kroner i året og sysselsetter litt over 30.000 arbeidstakere.

MEF har egen hovedavtale med LO/Norsk Arbeidsmandsforbund (NAF) og

tariffavtaler med NAF og Fellesforbundet. MEF står utenfor NHO, men er medlem av Bygge-, anleggs- og eiendomsrådet (BAE-rådet).

Med vennlig hilsen
Maskinentreprenørenes Forbund (MEF)

/s/

Trond Johannesen
Adm. direktør

Finn N. Bangsund
Fagsjef – offentligrettslige regler